

nødvendigvis redigeres eller udgives af Regjerings- ringen, saaledes som Tilfældet er med Lov- og Ministerialtidender; men man har tænkt sig, at det muligvis kunde være tjenligt at give den i Entreprise, saaledes at Regjeringen kun fik Tilsynet med den. Alt dette er overladt til Ministeren; man har ikke villet binde Ministeren videre, end sket er. Jeg må tilstaa, at jeg for mit Vedkommende har ikke ringe Tvivl om, hvorvidt det dobbelte Formaal, som man forfølger, vil kunne nås ved en saadan Bekjendtgjørelsestidende. Dels er der jo Tale om at skaffe en Indtægt for Statskassen, og dels er der — og det er en meget vigtig Side af Sagen — Tale om at skaffe Bekjendtgjørelserne læste af den store Almenhed, og jeg har i begge Henseender ikke ringe Tvivl. Jeg vil derfor for mit Vedkommende ønske, at Ministeren maatte træffe en passende Overenskomst med Berlingske Tidende, saa at Bekjendtgjørelserne vedbleve at indrykkes dert, thi det er et Blad, der er meget udbredt og læst, og tillige et Blad, hvis hele politiske Gjørdning, med Undtagelse af en ganske enkelt Periode, har været en saadan, at man kan finde det passende at sætte den i det Forhold til Regjeringen, som her er Tale om. Udvalgets Flertal har ikke villet gaa ind paa, at det skulde aabnes ogsaa andre Kjøbenhavnske Dagblade Leilighed til at faae de omhandlede Bekjendtgjørelser, idet man lægger megen Vægt paa, at der kun bliver Tale om et Blad, som har i politisk Henseende en meget uskyldig og neutral Karakter. Til de Ting, som det skulde bringes Overenskomst tilveie om, der som Berlingske Tidende vælges til at optage Bekjendtgjørelserne, hører ogsaa Antagelsen af en Redaktør, som Regjeringen finder passende dertil. Den Maade, hvorpaa dette i Udvalgets oprindelige Forslag var betegnet, har Ministeren imidlertid anset som mindre heldig, og Udvalget har derfor stillet to Underændringsforslag under Nr. 1 og 2, hvorved man formentlig er kommen Ministerens Tanke imøde, saa at det fremtræder klart, at Meningen er ikke at indføre i saa Henseende en anden Regel end den, der allerede nu findes. — Med Hensyn til Forslagets § 5, der handler om de Bekjend-

gjørelser, der hidtil skulde indrykkes i Stiftstidenderne, altsaa med Undtagelse af Berlingske Tidende, da er der i Udvalget blevet fuldstændig Enighed om, at man bør horte fra Hensynet til at skaffe Statskassen Indtægt og alene lægge Vægt paa at skaffe de omhandlede Bekjendtgjørelser læste. Imedens Berlingske Tidende, eller en i Kjøbenhavn udgiven Bekjendtgjørelsestidende, jo vilde bringe saadanne Bekjendtgjørelser frem til visse Kredse af Samfundet, kan det formentlig ikke undgaa, at der ogsaa sker en Indrykkelse i lokale Blade, for at andre Kredse, der ere ligesaa berettigede til at komme til Kundskab om Bekjendtgjørelsernes Indhold, kunne opnaa at erholde Kundskab deroim, og man lægger i saa Henseende Vægt paa, at der vælges Tidender, som efter deres Udbredelse i vedkommende mindre Kredse ere i Stånd til at bringe Indholdet af Bekjendtgjørelserne til Almenhedens Kundskab. Man har i saa Henseende opstillet Retsskredene som passende Distrikter, og man antager, at Valget af vedkommende Blade skulde overlades til Ministeren, dog saaledes, at der gives de kommunale Autoriteter Leilighed til at udtale sig derom, idet vi ikke betvivle, at Ministeren der vil finde en kyndig og god Veiledning til at træffe det rette Valg. Valget må naturligvis ske for en ikke ganske kort Afstrække ad Gangen, da det jo i disse Forhold er af megen Bigtighed, at der er en vis Stabilitet. Der foreslaas foreløbig et Tidrum af 5 Aar, men man lægger for Øvrigt ikke videre Vægt paa, om Tidrummet bliver netop 5 Aar eller noget længere. Denne Regel må selvfølgelig ogsaa bringes til Anvendelse for Sjællands Stifts Vedkommende, idet der ikke er Grund til at behandle denne Del af Landet anderledes end de øvrige Dele. Man erkjender dog, at den nærmeste Omegn af Kjøbenhavn er stillet noget anderledes, og at man der kunde nøjes med det almindelige Organ, hvad enten dette nu bliver Berlingske Tidende eller en særskilt Tidende. Forsaavidt er der altsaa Enighed; men naar nu Spørgsmaalet reises om, naar denne formentlig heldige og gode Omordning skal finde Sted, da træder Uenigheden frem, idet Flertallet holder paa, at der ikke er Noget til Ginder for